

[Askjær Jørgensen]

og jeg har også forstået, at regeringen har villet noget i den retning – måske lidt mere ad frivillighedens vej. Hvis man regulerer, hvor meget man har lov til at udskrive i skatter, og man regulerer på bloktilskuddene og vedtager en række planlove, giver kommunerne en række opgaver og fastsætter ved lovgivning, hvordan folkeskoler og andre ting skal fungere, så mener jeg faktisk, at man gør noget i retning af at kommandere rundt med amter og kommuner. Man har i hvert fald givet dem hovedlinjerne, som de skal fungere efter. Det er i hvert fald ikke sådan, at der er helt frit slag i bolledejen med hensyn til, hvad man skal foretage sig, hvis man er byrådspolitiker eller amtsrådspolitiker.

Jeg synes nok, at det var rart at få konstateret, og en dejlig erkendelse, dels af ministeren, dels af hr. Dyremose, dels af hr. Fogh Rasmussen, at det med privatiseringen faktisk ikke er noget, man har gennemført. Det hele har stort set være reklamebulder hidindtil, og man er ikke engang kommet så vidt, at man har fundet ud af, hvordan man egentlig skal gøre det. Regeringen har nedsat et udvalg om det, det konservative folkeparti har nedsat et udvalg til at finde ud af det, og venstre, Danmarks liberale parti har også nedsat et udvalg. Det er rart, at der er udvalg til at finde ud af, hvordan man skal gøre det. Vi tillader os at sige, at vi gerne vil medvirke til det, vi vil gerne give al mulig inspiration, og vi har, som jeg nævnte det i mit første og tidligere indlæg, stillet spørgsmål og begrundet dem til en række ministre i løbet af vinteren i denne samling. Det er udelukkende gjort for at give regeringen mest mulig inspiration til, hvordan man kan privatisere.

Jeg synes, det var dejligt, at hr. Stubkjær Pedersen selv irettesatte hr. Stubkjær Pedersen. Der blev talt om uheldigt personsammenfald. Ja, det er muligt, at det er et formidlingsselskab og ikke et forsyningsselskab ovre i Vejen, men hvis man forestillede sig, at fru Birte Weiss, der, så vidt jeg ved, er formand for radiorådet, var direktør for et firma, der handlede med fjernsyns- og radioapparater, så ville nogle måske synes, at det var en sjov kombination. Hvis f.eks. formændene for de koncessionerede elselskaber rundt omkring var direktører for firmaer, der handlede med eludstyr eller lavede elinstallationer hos forbrugerne, så var der måske og-

så nogle, der ville synes, at det var en sjov kombination. Hvis de, der sidder rundt omkring i bestyrelserne for de private vandværker og de offentlige vandværker, også var direktører for nogle firmaer, der kørte rundt og lavede badeværelser og solgte vaskemaskiner, så kan det godt være, at man ville synes, at det var en sjov kombination. Så jeg vil nok sige, at den dér ovre i Vejen har nu altså en tanke.

Jeg havde ellers lovet, at jeg ikke ville bore mere i energifonden, men jeg synes, at der er lagt op til det fra forskellig side. Jeg er helt enig med dem, der har sagt, at der er noget, der er uigennemsigtigt, men hvis finansministeren virkelig har mod, så lad os få det hele klart frem: hvor er de penge, der er i den energifond, egentlig kommet fra? Hvis penge er det? Kan vi få det undersøgt? Ellers vil ministeren måske redegøre for det skriftligt eller offentliggøre det på en eller anden måde. Hvordan kan det lade sig gøre? Hvor stor er egentlig den energifond? Hvor mange penge er der? Hvordan kan der blive grundkapital nok til det? Jeg forstår, at det formidlingsselskab derovre er dannet som et andels-selskab. Hvordan kan kapitalen egentlig blive stor nok? Hvordan kan man have så stor aktivitet, som man egentlig er i gang med? Hvordan får man kapital nok med de par hundrede tusinde kroner, der er? Jeg har i al beskedenhed selv drevet erhvervsvirksomhed i nogle år, og jeg ved, at der skal nogen kapital til at finansiere en virksomhed. Men det er måske, fordi man har nogle specielt gode kautionister, som ligner halvoffentlige instanser, at man kan få så stor en kassekredit? Eller hvad stikker der under, hr. finansminister?

Jeg ved ikke, om jeg skal gå længere ind i debatten med hr. Gade og hr. Camre. De påberåber sig, at det er lige så dyrt, hvis den private sektor udfører nogle opgaver, som hvis den offentlige sektor gør det, og så vil det jo ikke hjælpe på beskæftigelsen. Det ligger således, at konkurrence bevirker, at priserne på masser af varer kommer ned. Hvis der var konkurrence, så kunne man få tingene gjort billigere. Så kunne man sige, at det ikke er et mål i sig selv. Jo, det er et mål i sig selv, for hvis det er således, at den offentlige sektor får en vis servicefunktion tilvejebragt for f.eks. 1 mill. kr. i stedet for for 1½ mill. kr., så skal man kræve 500.000 kr.